

<http://www.pangea.org/epueblos>

entrepobles

Revista periòdica
N. 54 • Tardor de 2010

cooperació poble a poble

Recursos naturals i defensa del territori

Mineria al paradís?

La lluita camperola dels Sem Terra

**Contra la violència sexual
i per la desmilitarització al Congo**

GÈNERE

Contra la violència sexual a dones i nenes, per la desmilitarització i la pau al Congo

Mª Jesús Pinto – Entrepobles

S U M A R I

Contra la violència sexual a dones i nenes, per la desmilitarització i la pau al Congo 2-4

D'Entrepobles només n'hi ha una 4-5

Recursos naturals i defensa del territori 6-8

El portal defensaterritorios.org 8

Campanya internacional 'Mineria al paradís?' 9-10

Comunicació i sensibilització sobre el canvi climàtic i el seu impacte en el medi ambient, la sobirania alimentària i la salut 11-12

Entrepobles en la lluita camperola dels Sem Terra, Brasil 13

EDITA
Entrepobles
Associació declarada
d'utilitat pública UP-78093-SD

MAQUETACIÓ I IMPRESSIÓ
Fundació Tam-Tam

DIPOSIT LEGAL
B-21094-89

Entrepobles no s'identifica necessàriament amb les opinions expressades en aquest butlletí

Foto de coberta:
María Jesús Pinto

Més de 1.000 dones provinents de 42 països es van reunir a Bukavu, província de Kivu Sud, a la República Democràtica del Congo (RDC). Del 13 al 17 d'octubre, les representants d'aquest moviment d'acció feminista global van discutir la situació de les dones de la regió dels Grans Llacs Africans. La programació va constar de diverses activitats i, l'últim dia, d'una marxa de dones per la pau. Entrepobles també va ser present a Bukavu.

Per què es va escollir la R. D. del Congo com a tancament de la Tercera Acció Internacional de la Marxa?

El principal objectiu de l'acció de la Marxa Mundial de les Dones era cridar l'atenció especialment pel que fa als vincles existents entre la violència cap a les dones, els conflictes i la militarització. Entre els diversos motius de la decisió de fer-la al Congo hi ha els següents:

- La utilització sistemàtica de les violacions de dones i nenes per humiliar, deshonrar i desmoralitzar, perquè són considerades com a botí de guerra;
- L'existència de grups de dones organitzades localment/nacionalment, la qual cosa ofereix la possibilitat de manifestar la solidaritat internacional per mitjà de l'enfortiment d'aquests grups;
- La utilització de les tensions ètniques per justificar els conflictes armats i, així, disfressar les causes econòmiques subjacents: el control dels recursos minerals i de la biodiversitat de la regió, a més dels guanys de les indústries d'armes i de les empreses de seguretat privades;
- La presència de la Missió de les Nacions Unides per a l'estabilització a la RDC (MONUSCO) que, el 2010, compleix 10 anys de presència a la regió, encara que els impactes són percebuts d'una manera molt feble per la població. La MONUSCO representa, d'altra banda, un cost per capita amb els seus soldats que és de més de 400 vegades superior al PIB per capita de la RDC.

En aquest escenari, amb l'acció a Bukavu, s'ha pretès reforçar l'autonomia soci-

oeconòmica i política de les dones congolese i exigir que els responsables de les agressions sexuals i de la utilització dels cossos de les dones com a arma de guerra siguin castigats. A més, s'ha volgut denunciar els interessos econòmics que mantenen el conflicte al país, especialment la complicitat de les milícies, i lluitar perquè els recursos naturals beneficiïn prioritàriament el poble congolès i perquè la República Democràtica del Congo conegui una pau durable que comenci per la desmilitarització del país i la retirada progressiva i negociada de la MONUSCO.

Debats, Missió de solidaritat a Mwenga i la Marxa de Dones per la Pau

Del 13 al 17 d'octubre es van portar a terme sessions plenàries amb quatre panells centrals: Pau i desmilitarització; Béns comuns i serveis públics; Violència cap a les dones; Treball de les dones, per l'autonomia econòmica de les dones. També han estat diverses les animacions culturals i la possibilitat d'intercanvi entre grups de dones.

Un dels actes centrals va ser la missió de 200 persones (entre internacionals i dones del Congo) que van viatjar a Mwenga, lloc tràgicament simbòlic de la violència extrema perpetrada contra les dones en aquesta regió. Després de cinc hores de camí de terra vermella que s'endinsa en els turons arrasats per la guerra, la delegació va participar en la cerimònia de commemoració en homenatge a les tretze dones i els dos homes martiritzats l'octubre de 1999, en-

Maria Jesús Prieto

terrats vius per militars del moviment armat rebel de l'època (RDC Goma).

El diumenge 17 d'octubre, pels carrers de Bukavu, ressonaven els cants de solidaritat enmig de les pancartes multicolors que portaven els milers de dones procedents de totes les regions del Congo i del món en senyal de solidaritat cap a les dones congoleeses víctimes de violència sexual. Vam alçar la veu, superant la por i el silenci, i ens vam posar en marxa, pels mateixos llocs que s'havien convertit en camps de batalla, per unir els nostres crits en nom de la justícia i la pau i la cessació de la impunitat.

Hem viscut aquests dies amb emoció i indignació per la situació de les dones del Congo i d'altres països en conflicte, que amb les seves paraules, gests i mirades ens van tocar el cor, i per la xarxa de solidaritat teixida entre nosaltres. Les internacionals vam tornar als nostres països, amb els compromisos adquirits per continuar la lluita contra tot tipus de violència, per la cessació de la militarització, per la justícia i contra la impunitat. Aquesta experiència, breu però intensa, ha produït canvis en moltes de nosaltres, i hem esdevingut portaveus d'un dels conflictes més interessadament oblidats pels governs, l'ONU i els mitjans de comunicació.

No tot va ser fàcil aquests dies. El Govern i l'Estat de la RDC van aprofitar de manera escandalosa la presència de les dones internacionals de la marxa mundial per fer-se una propaganda «democràtica i feminista» que no pot estar més lluny de la realitat del país, atesa la seva implicació en un conflicte encara viu, per culpa del qual diàriament són violades nenes i dones. Aquest malestar per l'actuació governamental ens va acompanyar contínuament a moltes dones internacionals, ens va fer reflexionar sobre l'oportunitat d'accions com aquesta en països amb dictadura i amb un fràgil moviment social. Però, sobretot, ens obliga a ser les vigilants de la situació d'inseguretat d'aquelles dones que van testimoniar en contra del govern i de l'exèrcit. ■

Més informació a:

http://www.marchamundialdelasmujeres.org/index_html/es?set_language=es&cl=es
<http://www.defensaterritorios.org>

*El Govern
i l'Estat de
la RDC van
aprofitar
de manera
escandalosa
la presència
de les dones
internacionals
de la marxa
mundial per
fer-se una
propaganda
«democràtica
i feminista»
que no pot estar
més lluny de la
realitat del país*

La violència sexual té un caràcter sistemàtic i generalitzat, més del 15% de les dones congolese han estat víctimes de violència física i sexual

ALGUNES DADES SOBRE LA REPÚBLICA DEMOCRÀTICA DEL CONGO

Població: 70.916.439 persones; superfície: 2.345.410 km² (el tercer país més gran del continent).

Esperança de vida: 45 anys

Conflicte: Es va iniciar durant el període colonial belga (s'independitza de Bèlgica el 30 de juny de 1960), va continuar 30 anys amb la dictadura de Mobutu Sese Seko, el qual el 1996 va ser derrotat per una coalició encapçalada per Laurent-Désiré Kabila. El 2002 s'hi va formar un govern de transició dirigit per Joseph Kabila, elegit el 2006 en les primeres eleccions «democràtiques», que no ha significat el final de la violència, ja que les causes profundes subsisteixen.

Persones mortes pel conflicte: 4,5 - 5 milions (segons les fonts) des de 1998. L'any 2009 van morir milers de persones.

Desplaçades internes: 1.400.000 persones

Població refugiada en països veïns: 462.000 persones

Violència sexual: Centenars de milers de dones i nenes han estat víctimes de violència sexual que té un caràcter sistemàtic i generalitzat (més del 15 % de les dones congolese han estat víctimes de violència física i sexual). Més de deu anys després de la caiguda de Kabila es continuen produint violacions massives de dones a la regió congolese de Kivu. Segons les últimes informacions publicades per l'ONU, l'any 2009 es van

cometre més de 15.000 violacions a l'est de la RDC. Tant els grups armats com les Forces Armades Congolese (FARDC) i altres cossos de seguretat governamentals han comès i cometen violacions i utilitzen la violència sexual com a arma de guerra, amb total impunitat, creant un clima de total inseguretat.

Economia: És un dels països més rics en recursos del món. El centre i el nord del país estan poc poblats (cultius de subsistència). Al sud-est hi ha la gran riquesa mineral del país: coure, zinc, estany, or, cobalt i urani. Al voltant de les mines es localitza la indústria local. La regió est del país té més de la meitat de les provisions mundials de columbita-tantalita, utilitzada en xips de telèfons mòbils i ordinadors, que ha arribat a competir amb l'or en preu per unça.

Grups ètnics: Hi ha 250 grups registrats. Els pobles més nombrosos són els kongo, els luba i els mongo. A la RDC «la gent del bosc», el poble pigmeu, viu una marginació històrica i actualment pateix l'extermini a les selves d'Ituri i del Kivu. Són les víctimes silencioses del conflicte i l'explotació dels recursos naturals (tala de boscos per obtenir fustes preades i creació de parcs naturals amb matances i expulsió de pigmeus).

Llengua: S'hi parlen al voltant de 700 idiomes autòctons i també el francès, que és l'idioma oficial.

D'Entrepobles només n'hi ha una

Àlex Guillamón – Entrepobles

Una sentència obliga a canviar de nom la *Fundación Solidaria*

Com probablement ja sabeu, i a més segurament algunes sòcies i socis d'Entrepobles del País Valencià en van patir especialment les conseqüències, durant el mes d'octubre, la nostra associació, o més ben dit, el nom de la nostra associació, va saltar involuntàriament a la popularitat per l'aparició en els mitjans de comunicació de notícies i denúncies que implicaven una tal *Fundación Solidaria Entre Pueblos* en una presumpta trama de desviació de fons de cooperació internacional de la Generalitat Valenciana.

Com ja hem aclarit i reiterat en els comunicats que vam emetre aquells dies, la nostra associació no solament no té res que

veure amb aquesta fundació, sinó que des del desembre de 2009 hi havíem emprès accions judicials en contra, en defensa dels nostres drets sobre la denominació Entrepobles, comptant amb el suport tant de la Coordinadora d'ONGD estatal, com de la Coordinadora Valenciana.

Des que, el març de 2009, vam ser alertats per diverses organitzacions i persones vinculades a la cooperació de València i Alacant de l'existència d'aquesta fundació (des del desembre de 2008) i, sobretot, d'algunes pràctiques no gaire clares per la seva part, vam fer el possible, debades, perquè entenguessin que vulneraven els nos-

tres drets i que era necessari que deixessin d'utilitzar el nostre nom.

Com podreu entendre, la nostra preocupació era doble. D'una banda, el simple fet de la utilització del nostre nom ja constituïa per si mateix un motiu de confusió i una apropiació conscient i indeguda de la nostra imatge. Però, a més, des de l'inici vam témer que tard o d'hora es podria donar una situació de crítica pública d'unes pràctiques, que, més enllà del que acabin determinant els tribunals de justícia, es troben en les antípodes de la cooperació solidària que Entrepobles practica des de fa 23 anys.

Però el mes d'octubre passat vam veure, com se sol dir, que la realitat supera la ficció. L'immens atreviment i desvergonyiment de les pràctiques que se'ls imputen i es denuncien a nivell mediàtic, polític i legal (per exemple, la utilització de prop 800.000 euros d'una subvenció per a un projecte a Nicaragua per a la compra d'immobles a València), fan que el cas transcendeixi més enllà de la nostra demanda pel nom. La Coordinadora Valenciana d'ONGD ha hagut de comparèixer, perquè aquest tipus de notícies tiren un vel de dubte sobre totes les persones i organitzacions, petites, grans i mitjanes, que fa molts anys que treballen genuïnament per conrear la llavor de la solidaritat en la nostra societat.

El recorregut judicial de la nostra demanda va ser excepcionalment llarg, segons el que ens expliquen els qui entenen més d'aquestes qüestions, a causa de l'especial acumulació de casos al Jutjat Mercantil de València. Si s'hagués resolt en dates anteriors, ens hauríem pogut estalviar les setmanes crítiques d'octubre, en què el nom de la nostra organització apareixia al costat de les notícies sobre la desviació de fons.

Malgrat tot, vam tenir la compensació que la vista prèvia del judici estava prevista per al 26 d'octubre, en ple apogeu de l'escàndol en la premsa, i que el cas era tan clar que el jutge, no solament el va deixar vist per a sentència en aquesta mateixa vis-

ta prèvia, sinó que va dictar sentència dos dies després. L'esmentada sentència és clara ja que ens dóna la raó en tots els arguments de la demanda i condemna l'entitat demandada a:

- Cessar en l'ús de l'expressió Entre Pobles com a marca en tot tipus de suport i com a nom de domini o pàgina web,
- Retirar i destruir tots els fullets, catàlegs i altres documents que continguin l'esmentada denominació,
- Modificar la seva denominació,
- Publicar l'error de la sentència en diferents mitjans de gran tirada a la Comunitat Valenciana, i
- Pagar les costes del procediment.

Com vam dir en el comunicat de premsa, «després de 23 anys de cooperació solidària, el nostre nom, la nostra imatge, la nostra trajectòria i la nostra gent són les grans propietats que tenim, per això mateix les continuarem defensant on faci falta».

En els temps de crisi que estem vivint i que queden en endavant, el manteniment del treball de cooperació solidària d'Entrepobles (continuïtat del treball dels Comitès de Solidaritat dels anys vuitanta) no depèn tant de la consecució de més o menys finançament públic de projectes, com del suport i la participació activa de persones i col·lectius disposats a continuar aportant la seva dedicació a una tasca crítica, d'educació i mobilització social contra les causes estructurals de la injustícia local i global.

És per això que, en reivindicar el nom d'Entrepobles, reivindicuem «el treball de totes les persones i els col·lectius que, tant des del seu compromís solidari com des de la seva aportació professional, han fet possible des de fa 23 anys que una organització independent de grups polítics, religiosos o empresarials i amb una clara vocació crítica i transformadora com la nostra continuï portant a terme la seva irreprotxable tasca solidària».

És per això que diem que, avui més que mai, «Entrepobles depèn de tu». ■

*L'esmentada
sentència és
clara ja que
ens dóna
la raó en tots
els arguments
de la demanda
i condemna
l'entitat
demandada*

XXIII ASSEMBLEA GENERAL D'ENTREPOBLES

Dissabte 2 i diumenge 3 d'abril de 2011 a Albacete

COOPERACIÓ

Recursos naturals i defensa del territori

Equip de Projectes - Entrepobles

En el nostre eix temàtic de Sobirania alimentària i el capítol que correspon a l'accés de recursos naturals bàsics (terra, biodiversitat, aigua), hem destacat aquesta línia de treball sobre Recursos Naturals i Defensa del Territori pel pes específic que té sobretot en l'àrea andina on suposa un 42 % del nostre treball, calculat en nombre de projectes, i la importància creixent que té a l'Amèrica Central.

*Treballem
amb moviments
de base, com
ara Conacami,
Comundich,
Conaie,
Ecuadorunari,
el Front de
Defensa Riu
Angamarca,
i també amb
ONG's més
tècniques,
Cooperació,
Grufides i
Acció Ecològica*

Com hi hem arribat

Primerament, cal dir que aquesta problemàtica està íntimament relacionada amb el nostre model de consum i la petjada ecològica que comporta.

El conflicte entre el model de producció agrícola familiar, per una banda, i l'agroexportació i els monocultius, per l'altra, ha estat llargament estudiat per Entrepobles, en les seves diferents variants. Amb la defensa del territori es posa de manifest de nou el conflicte entre els usos del territori, d'una banda, el més **autosostenible** (agricultura camperola i economia endògena) i, de l'altra, el destinat a la producció **extractivista** (minería, petroli, gas, agrocombustibles...), amb grans multinacionals i interessos governamentals com a teló de fons.

A més, i paral·lelament a l'apogeu que viu el moviment indígena a tot el continent, aquest és un tema central dins de les seves demandes com a pobles i nacionalitats ancestrals i, per tant, en el nostre **acompanyament al moviment indígena**, al Perú, a l'Equador i a Guatemala, estem veient aquest component de terra i territori des d'una perspectiva integral i de conservació.

Així mateix, tenim relació amb algunes organitzacions que coordinen agendes de treball, reflexions i accions amb altres entitats en l'àmbit local, nacional i internacional, per exemple, la Mesa Nacional davant la Minería Metàl·lica, al Salvador; Ceiba, a Guatemala; Cooperación i el Grup de Formació i Intervenció per al Desenvolupament Sostenible (GRUFIDES), al Perú, i Acció Ecològica, a l'Equador, i en l'àmbit internacional l'Observatori de Conflictes Miners a Amèrica Llatina (OCMAL) i la Xarxa Llatinoamericana de Dones en Resistència a l'Explotació Minera.

Temes en què treballem

Treballem amb moviments de base, com ara la Coordinadora Nacional de Comunitats Afectades per la Minería (CONACAMI), la Coordinadora d'Associacions i Comunitats per al Desenvolupament Integral de la Regió Ch'orti (COMUNDICH), la Confederació de Nacionalitats Indígenes de l'Equador (CONAIE), la Confederació Quitxua de l'Equador (ECUARUNARI), el Front de Defensa Riu Angamarca, i també amb ONG més tècniques, com ara Cooperación, GRUFIDES i Acció Ecològica.

Les línies de treball són:

- **Mineria.** Sobretot al Perú, treballem amb organitzacions de base però també amb ONG tècniques. En zones tradicionalment mineres i també en zones on no es vol que entri la minería encara que ja estiguin concedides. **Els nivells de treball** són bastant complets: organització i formació legal i política de bases i líders (dones); incidència legal i política; sensibilització i educació; mecanismes de participació ciutadana (consultes populars); defensa legal de les criminalitzades; enfortiment de capacitats tant de municipalitats com de les organitzacions de base (Zonificació Econòmica i Ecològica -ZEE-, ordenació territorial, procés miner, etc...).
- **Aigua.** Per la conservació dels *páramos* andins i les capçaleres de conca i la instal·lació de macropreses.
- **Enfortiment del moviment indígena i els fronts de resistència** tant a l'Equador amb la CONAIE com al Perú amb la CONACAMI i a Guatemala amb la COMUNDICH. I, per tant, contraposem al model desenvolupista, extractivista i capitalista, el benviure o *sumak kawsay* dels pobles ancestrals que reivindica un altre punt de vista de la naturalesa i la vida. Els drets de la naturalesa, els drets

de les generacions futures. La defensa i la lluita a favor de la terra, els territoris, l'aigua i els altres recursos naturals, l'educació, la salut, el *sumak kausay*.

- **Altres conflictes ambientals com ara les plantacions, l'extracció de fusta, la biopirateria, els serveis ambientals (mecanismes REDD), els monocultius...**
- **El turisme.** Megaprojecte turístic al baix Lempa, el Salvador, on es volen comprar terres de camperols/es. Fòrum, campanya de resistència...

Amb quin enfocament

La prioritització del tema dins d'Entrepobles no es pot deslligar del suport al moviment indígena i camperol. Per tant, cal implementar una estratègia d'enfortiment organitzatiu i polític de l'organització, de les seves regions, dels pobles, perquè disposin de les eines i els coneixements necessaris per portar a terme la seva agenda política que vetlli pels drets humans i els drets dels pobles indígenes.

En aquest sentit, per anar més enllà de l'horitzó basat en la immediatesa i assistencial, es requereix, entre altres coses:

Reivindicació de **polítiques actives en defensa dels drets del pobles indígenes i camperols**, en el terreny polític, econòmic, social i cultural.

Visibilització de les afectacions específiques que aquests conflictes impliquen per a les dones, així com estratègies de suport a les **reivindicacions de les organitzacions de dones camperoles i indígenes**.

Mobilització social en defensa d'aquests drets. És difícil que es facin avenços en el terreny del suport a comunitats indígenes en la lluita pels seus drets col·lectius, a causa dels

Punts conflictius:

1. Malgrat els diferents governs que tenim a la regió, els quals a Colòmbia i el Perú segueixen entossudits a mantenir vigents les polítiques del Consens de Washington, i a Bolívia i l'Equador pretenen, a través de les seves noves constitucions, fer un salt de l'antic estat nació colonial al «benviure»; pel que fa a polítiques concretes en relació amb les indústries extractives, tots els països segueixen els mateixos models desenvolupistes. Per exemple, a l'Equador s'ha aprovat recentment la llei minera, a l'Argentina el govern va vetar una llei de protecció de glaceres aprovada pel Congrés, i podríem seguir amb Guatemala, el Salvador...

Foto: Amisla Internacional

Guatemala: 47 consultas comunitarias con más de 650.000 personas han rechazado rotundamente la minería

Quant als governs més sotmesos als interessos de la dreta, els grans capitals i les multinacionals, el paper de les organitzacions d'esquerres en relació amb l'estratègia de resistència i atac, així com de proposta i construcció és més «fàcil» i l'escenari d'acció queda més clarament definit. El problema el tenim quan es tracta de governs directament d'esquerres, progressistes o aliats. Les propostes des d'aquests governs tenen els seus límits, ja que es fa més evident que la disputa de poder a l'interior del govern es produiria en el marc d'un procés de reformes, significatives i benintencionades, però que no desmuntarien realment l'estructura que va permetre el procés d'acumulació basat en l'extracció de recursos als països empobrits.

Les estratègies d'imatge, de criminalització i de repressió en què es recolzen les estratègies extractives cada vegada s'aguditzen més i són més intenses i elaborades a través de la creació d'ONG mineres (per exemple, al Perú, l'ONG Integrando per a projectes productius); la generació d'un discurs positiu i de propaganda, «Agro sí, mina també»; agressions de tot tipus als defensors de recursos naturals i líders; ús de sistemes d'intel·ligència militar per acovardir, amenaçar; assassinats selectius; agressions sexuals; denúncies per la via legal que excepcionalment es cursen molt ràpidament; guerra de baixa intensitat.

I provoquen un desgast continu que fa difícil sostenir la lluita i la resistència.

La prioritització del tema dins d'Entrepobles no es pot deslligar del suport al moviment indígena i camperol

Pel que fa a polítiques concretes en relació amb les indústries extractives, tots els països segueixen els mateixos models desenvolupistes

*Les estratègies
d'imatge, de
criminalització i
de repressió en
què es recolzen
les estratègies
extractives
cada vegada
s'aguditzen
més i són més
intensives*

2. **La situació de pobresa i d'extrema pobresa** que viuen moltes de les comunitats enfrontades pels conflictes pel territori fa que sigui urgent la recerca d'alternatives a la inversió minera o de qualsevol altra indústria extractiva (encara que estigui demostrat que les zones més riques en recursos miners siguin les més pobres), i fa impossible plantejar alternatives a curt termini. De tota manera, se n'estan imposant altres com la mineria artesanal que igualment contamina, degrada, empra treball infantil, etc.
3. **Control de les ONG a través d'agències de cooperació** dels països on treballen. Fiscalització dels fons, control de les activitats, tancament de seus... Per exemple, cas Cooperación, cas Acció Ecològica.
4. **No són temes que estiguin a l'ordre del dia** per treballar pel que fa a la sensibilització, l'educació per al desenvolupament, la solidaritat, etc.
5. **No hi ha un acostament entre moviments, feministes, de defensa del territori, dels indígenes...**, tot i que al Perú s'estan produint algunes experiències interessants en aquest àmbit, al qual hem

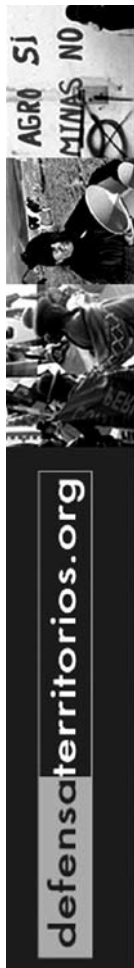
donat suport a través del Programa per la Democràcia i la Transformació Global amb la I trobada per al Diàleg de diverses expressions del moviment de dones, en què les dones es troben, dialoguen, comparteixen i construeixen juntes camins unitaris de reflexions i pràctiques emancipadores.

El treball al nostre país

Al nord participem en la **Plataforma de Seguiment de les Indústries Extractives (PSIE)** –de mineria, petroli i gas–, formada per nombroses entitats que han organitzat les seves estratègies al voltant de la problemàtica de les indústries extractives. En l'actualitat, dins d'aquesta organització, s'ha creat un grup específic sobre mineria, el Grup d'Acció i Investigació sobre Minería (GAIM).

Enllacem alternatives (xarxa biregional), donant suport a l'organització de l'acte a Lima (2008) i a Madrid (2010) i fent el seguiment i l'aportació de casos al Tribunal Permanent dels Pobles (cas Majaz).

Coordinem a Espanya la campanya «**Mineria al paradís?**», de CAPATA (a Bèlgica), i la Xarxa Muqui (al Perú). ■

XARXES

El portal DefensaTerritorios.org

Equip de Projectes - Entrepobles

L'equip d'Entrepobles desenvolupem aquesta eina d'Internet amb l'objectiu de *donar suport a la difusió i la reflexió* sobre els conflictes socials vinculats al control i l'ús de recursos naturals, així com d'*establir xarxes de coneixement, intercanvi d'experiències i actuació* de diferents organitzacions d'Amèrica i de l'Estat espanyol i Europa, per enfortir i agermanar les lluites que es porten a terme actualment i, alhora, trobar noves vies de resistència i propostes.

Entrepobles es connecta i col·labora amb diverses organitzacions i xarxes (enllaç amb organitzacions i xarxes) gràcies a les quals el portal recupera i difon notícies, vídeos, àudios, documents, materials i tot tipus d'informació per compartir, aprendre i actuar. La informació queda recollida segons els diferents temes i per països.

Convidem les persones usuàries i visitants que transmetin la informació, promoguin l'aprenentatge i aprofitin els vincles i les possibilitats d'acció col·lectiva per construir alternatives al model explotador que s'autoanomena desenvolupament.

Al portal hi podreu trobar diferents accions per la llibertat dels pobles, la sobirania alimentària, la sostenibilitat de la naturalesa i el beniuere, el respecte als drets humans, i la informació i les reflexions i accions per al millor món possible, que construïm les dones i els homes dels pobles d'Abya Yala (Amèrica), Europa o qualsevol altre indret del món.

Perquè en aquesta lluita no estem sols ni soles, treballem junts milions de companyes i companys! ■

<http://defensaterritorios.org>

Campanya internacional 'Mineria al paradís?'

Mª Jesús Pinto – Entrepobles

La Xarxa Muqui, al Perú, i CATAPA, en l'àmbit internacional, han llançat conjuntament amb el Front pel Desenvolupament Sostenible de la Frontera Nord del Perú (FDSFNP) la campanya «Mineria al paradís?» per donar suport a la petició de les comunitats i organitzacions socials d'Huancabamba, Ayabaca, San Ignacio i Jaen per crear zones lliures de mineria. Aquesta campanya es desenvolupa al Perú i a Europa de setembre a desembre del 2010.

Al nord del Perú, fa tres anys, milers de camperols i camperoles van rebutjar el projecte miner Río Blanco en una consulta veïnal. En un entorn de boscos, erms i valls fèrtils, volen un futur per a la seva agricultura orgànica i exportadora.

En el marc de les eleccions municipals d'octubre d'aquest any i les presidencials del 2011, les organitzacions socials i les comunitats de quatre províncies (Jaen, San Ignacio, Ayabaca, Huancabamba) demanen la creació de zones lliures de mineria.

Les quatre províncies estan ubicades en un punt calent de biodiversitat dels Andes tropicals. Allà hi ha un corredor biològic que connecta amb l'Equador, els fràgils ecosistemes de boscos de boira i *pàramo* on viuen espècies amenaçades i en risc d'extinció.

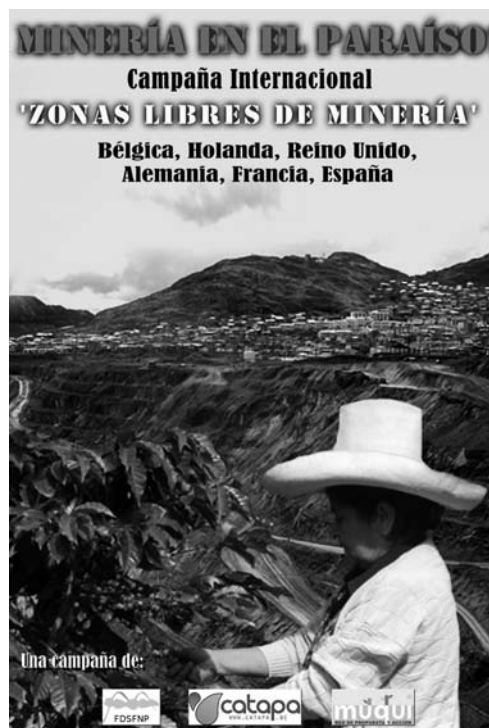
Aquests entorns d'extraordinària riquesa ecològica també són uns reguladors d'aigua molt importants per a tota la regió i formen part de la capçalera de conca del riu Amazones. L'impacte de l'activitat minera a la zona afectaria el territori amazònic, bé comú de la humanitat, que ja està molt amenaçat per les activitats dels hidrocarburs i el gas.

La població i aquest important entorn natural es troben amenaçats per l'execució del projecte cuprífer Río Blanco de la Monterrico Metals, empresa minera britànica que pertany a l'empresa xinesa Zijin. L'amenaça no es limita a aquesta zona, sinó que el 25 % de les quatre províncies ja ha estat concedit a altres projectes extractius, que podrien tenir com a resultat un districte miner.

La població local du a terme un desenvolupament econòmic alternatiu i sostenible, respectuós amb el medi ambient i la cultura local. La població, agrícola i ramadera, ha

creat una sèrie de cooperatives ecològiques, que milloren de dia en dia, i que exporten els seus productes, principalment el café orgànic, al mercat internacional. Aquest tipus de desenvolupament els permet mantenir amb salut els ecosistemes amb els quals conviuen i dels quals depenen.

A les quatre províncies s'ha posat en marxa un model de desenvolupament compatible amb un nou concepte del Fòrum Permanent per a les Qüestions Indígenes de l'ONU: el desenvolupament amb cultura i identitat que planteja la indivisibilitat entre cultura, identitat i desenvolupament. Aquest concepte reconeix que el respecte dels drets humans, la diversitat biològica, els valors i els sistemes de coneixements dels pobles són condicions imprescindibles.

Cartell de la campanya

Aquesta campanya es desenvolupa al Perú i a Europa de setembre a desembre del 2010

La població i aquest important entorn natural es troben amenaçats per l'execució del projecte cuprífer Río Blanco de la Monterrico Metals

bles per aconseguir un desenvolupament resistent i sostenible sota els punts de vista ambiental, social, cultural i econòmic.

Així doncs, pobladors i pobladores de les zones, organitzades en el Front pel Desenvolupament Sostenible de la Frontera Nord del Perú (FDSFNP) defensen les seves economies locals, el medi ambient i els seus drets fonamentals.

Les poblacions de les quatre províncies opinen que existeixen zones que, pel seu valor econòmic, ecològic i/o sociocultural, haurien d'estar exemptes d'explotació minera.

El conflicte social generat per l'entrada de les empreses mineres ha donat lloc a violacions dels drets humans amb el greu balanç, avui dia, de 7 morts, 28 persones torturades i 30 persones denunciades per terrorisme. El cas Majaz va ser presentat al Tribunal Permanent dels Pobles que es va reunir el mes de maig a Madrid.

Una acció comuna: al Perú i a Europa

Una de les característiques més interessants d'aquesta campanya és la coordinació de les accions als dos continents. És un treball en xarxa amb el qual es pretén sensibilitzar les poblacions tant del Perú com d'Europa, i alhora arribar a les institucions polítiques respectives i a les supranacionals, com Nacions Unides. És una interpel·lació directa a la població europea, perquè sigui activista davant uns problemes de violació dels drets humans i socioambientals. Aquest conflicte té el focus a molts quilòmetres de distància, però una part important del seu origen es troba en els nostres models de desenvolupament i de consum.

El 16 de setembre de 2010 es va iniciar la campanya al Perú, coincidint amb el tercer aniversari de la consulta veïnal que es va dur a terme a les comunitats d'El Carmen de la Frontera, Ayabaca i Pacaipampa, en les quals el 97 % de la població votant es va pronunciar en contra del desenvolupament d'activitats mineres als seus territoris. A Gent (Bèlgica) es va portar a terme simultàniament un acte central com a arrencada de la campanya internacional.

Les quatre províncies del nord del Perú han portat fins al Congrés la seva proposta de zones lliures de mineria. Ayabaca i Huancabamba (Piura), i Jaen i San Ignacio (Cajamarca), recolzats pels congressistes Marisol Espinoza i Wiber Cabrera, van fer

arribar el debat a Lima el 25 d'octubre amb la celebració d'un Fòrum Públic al Congrés de la República.

Diverses organitzacions europees ens hem compromès a fer activitats a cinc països: Bèlgica, Holanda, França, el Regne Unit i l'Estat espanyol. Concretament a l'Estat espanyol hi ha Entrepobles, que també està compromesa en aquesta campanya al Perú i fa temps que acompanya aquestes comunitats.

Aquesta gira s'inicia el 23 de novembre amb una conferència internacional a Brussel·les. Personal acadèmic, europarlamentari, testimonis i representants de les institucions i d'organitzacions peruanes participaran en el debat sobre la proposta de zones lliures de mineria. Es presentarà el dossier d'investigació, fonament científic i jurídic de la campanya, i una exposició fotogràfica sobre els efectes devastadors de la mineria al Perú i als paradisos amenaçats.

A la gira europea persones peruanes faran conferències, que arribaran als diversos països, en què exposaran les raons que justifiquen i sustenten la creació d'una zona sense mineria. Les conferències tindran el suport de reunions d'articulació i entrevistes amb la premsa.

A l'Estat espanyol es faran activitats a Madrid, Elx, Alacant, València i Barcelona, on comptarem amb la presència de Josefina Aponte Guerrero, dirigent camperola i membre de la directiva de la Comunitat Camperola de Segunda y Cajas, província d'Huancabamba (Piura).

Podeu consultar la pàgina web de la campanya, <http://www.mininginparadise.org/>. Permet ampliar la informació i, sobretot, s'hi pot signar, de manera individual o com a organització, la petició que es dirigeix a representants de l'ONU, de la Unió Europea, del Govern peruà i de les empreses mineres per declarar aquestes zones *zones lliures de mineria*. ■

*Diverses
organitzacions
europees ens
hem compromès
a fer activitats
a cinc països:
Bèlgica,
Holanda,
França, el Regne
Unit i l'Estat
espanyol.*

«Comunicació i sensibilització sobre el canvi climàtic i el seu impacte en el medi ambient, la sobirania alimentària i la salut»

Fundación Luciérnaga – Nicaragua

Amb aquest projecte es pretenen consolidar els esforços que fa la Fundación Luciérnaga en relació amb els temes de medi ambient, sobirania alimentària i salut, a través de la comunicació per al desenvolupament, des de fa uns quants anys, i amb més intensitat des de l'any 2007, amb el suport d'Entrepobles. Aquestes accions estan especialment dirigides a la sensibilització i a conscienciació de sectors populars de la societat nicaragüenca, la promoció i defensa dels drets dels pobles, incloent-hi els drets plens de la dona en igualtat d'oportunitats.

Malgrat el treball fet i els esforços que diferents organitzacions i xarxes han desenvolupat de manera sinèrgica a Nicaragua, s'identifica la necessitat d'elaborar una estratègia de comunicació que vinculi de manera directa els canvis accelerats en el clima amb les formes de producció i consum, i que expliqui que aquestes, per la seva banda, afecten de manera negativa la nutrició, la salut, la seguretat i la sobirania alimentària dels col·lectius més desfavorits.

D'aquesta manera, es pot vincular la quotidianitat rural i urbana a allò que, de

manera distant i comuna, coneixem com a canvi climàtic, però a més es pretén establir estratègies en l'àmbit comunitari, a curt, mitjà i llarg termini per fer front a aquesta problemàtica, accions que també promouran els diferents actors comunitaris, especialment les dones, com a grup fonamental en els processos de canvi.

Luciérnaga vol contribuir a enfortir, d'aquesta manera, les xarxes de treball en l'àmbit comunitari amb les quals des de fa temps treballa (com ara l'Associació de Treballadors del Camp –ATC–, la Funda-

Amb aquest projecte es pretenen consolidar els esforços que fa la Fundación Luciérnaga en relació amb els temes de medi ambient, sobirania alimentària i salut

Foto: Luciérnaga

*Luciérnaga
vol contribuir
a enfortir,
d'aquesta
manera, les
xarxes de treball
en l'àmbit
comunitari amb
les quals des de
fa temps treballa*

Foto: Luciérnaga

ció Denis González, l'Institut de Formació Permanent –INSFOP–, l'Associació de Dones Nicaragüenques Luisa Amanda Espinoza, el Moviment Comunal Nicaragüenc i el Grup de Promoció de l'Agricultura Ecològica Nicaragua –GPAE–), potenciar els materials audiovisuals que la Fundación Luciérnaga ha desenvolupat, molts dels quals ja tenen les xarxes i organitzacions, però que encara no s'han disposat a convertir-los en eines reals de sensibilització, reflexió i acció de manera harmònica i sinèrgica.

Les reflexions que arriben habitualment a Nicaragua sobre el canvi climàtic i les seves conseqüències no han estat construïdes a

partir de la realitat nicaragüenca, ni mitjançant un procés col·lectiu de reflexió sobre el mateix fet que permeti relacionar directament les nostres actituds amb les afectacions que produïm en el medi ambient i el planeta. Per aquesta raó és molt important tenir i explotar eines que reflecteixin la realitat nacional sobre aquests temes i les possibles solucions, desenvolupant estratègies comunicacionals que comportin la visió, la reflexió i l'acció.

Luciérnaga ha portat a terme un acompanyament sistemàtic de les organitzacions i xarxes seleccionades en els seus programes formatius utilitzant els recursos audiovisuals i altres materials partint de les necessitats expressades per aquestes entitats, proveint coneixements i eines tècniques per tractar les temàtiques plantejades.

Aquestes xarxes de treball comunitari són organitzacions socials líders en l'àmbit comunitari, representatives en cada un dels municipis i que estan treballant en els temes del medi ambient, la sobirania alimentària i nutricional a través de diferents estratègies. Aquestes organitzacions defensen principalment els drets dels sectors més vulnerables de la població urbana i rural, i estableixen una relació propera i permanent amb les famílies participants i les organitzacions en diferents nivells, que va més enllà del cicle de vida dels projectes.

Cofinançament: Diputació de Valladolid (30.000 euros). ■

BRASIL

Entrepobles en la lluita camperola dels Sem Terra, Brasil

Samuel Ortiz Pérez – Entrepueblos-Entrepobles-Entrepobos-Herriarte

Ens trobem al Brasil, al nord d'aquest país de dimensions continentals, concretament a Belém do Pará, ciutat antiga, gairebé alineada amb l'equador, d'arrels europees, que il·lumina el delta del riu més gran del món. Es tracta d'una de les portes que obren pas a les profunditats de l'Amèrica Llatina. Molt a la vora hi ha una illa enorme, preciosa, l'illa de Marajó, oblidada pels enriquits, sembrada pels empobrits i, a l'horitzó, un gran bosc dens, de vegades fosc, ple de verds vius integrats en un ecosistema de notable complexitat de terres, aigües, arrels, plantes, animals, llums i també ombres; és la selva amazònica. El temps a l'Amazònia passa lent, suau, humit, calorós, de vegades silenciós, pertorbat per sorolls estranys que tanmateix són artificials. Al llarg del recorregut per l'estat de Pará, d'una superfície 2,5 vegades més gran que Espanya, he pogut acumular experiències i nous sabers que enforteixen la meua manera de pensar, la meua manera de veure la vida, la meua manera d'estimar la humanitat.

En aquest tot interrelacionat, en aquesta petita gran part del món, és on es du a terme l'acompanyament dels projectes en què participa Entrepobles juntament amb els camperols i les camperoles del Moviment dels Treballadors Rurals Sense Terra (MST), a Pará.

MST: 25 anys de lluita per la terra

Han passat més de 25 anys d'ençà de la constitució del Moviment dels Treballadors Rurals Sense Terra del Brasil, l'MST, *els sem terra*, els sense terra. La lluita dels Sense Terra és una lluita històrica, centenària, amb memòria col·lectiva, de gran projecció internacionalista, solidària, m'atreveria a dir que llibertària. A més, a l'MST es respira humanitat i naturalesa, s'hi transmet força, s'hi forgen idees, idees envoltades d'una mística l'origen de la qual deriva de l'activitat i acció cristiana de base, una mística que és difícil d'expressar amb paraules, com una energia interna que ens uneix a totes les persones que lluitem per altres mons, mons entrellaçats en un nou món de mons, amb nous valors de convivència, i que no s'explica, se sent.

Fugint de qualsevol tipus d'idealització irracional i cega del moviment, sent conscients de les contradiccions existents, quotidianes, assumint la complexitat i la dificultat de la lluita camperola, compartim l'essència d'aquest moviment

transformador. L'MST transforma, educa, canvia la realitat imposada i camina cap a la construcció de noves formes de vida i d'altres maneres d'organització; senzillament, neixen i creixen noves persones. I aquestes transformacions passen per la (inter) cooperació solidària i l'educació emancipatòria.

Així mateix, els Sense Terra s'han convertit en aquest inici de segle en un dels moviments socials de referència en la lluita per la terra. I, potser, l'MST representa un dels moviments populars més ben organitzats del món.

La concentració de terra i l'agronegoci

Si repassem l'últim cens agropecuari publicat per l'Institut Brasi-ler de Geografia i Estadística (IBGE) el 2006, el Brasil s'ha convertit en el país amb el nivell més alt de concentració de terra del món. En aquest context apareix la figura del *fazendeiro*, el gran propietari, el latifundista. La concentració de terra al Brasil ha continuat augmentant en l'última dècada, de manera que l'1 % dels grans propietaris, les explotacions dels quals superen les 1.000 ha cada una, correspon al 50 % de la terra censada. D'altra banda, el 50 % del con-

*Els Sense
Terra s'han
convertit en
aquest inici
de segle en un
dels moviments
socials de
referència en
la lluita per
la terra*

Foto: Samuel Ortiz

*El treball
formatiu del
Moviment dels
Sense Terra
s'expandeix ara
amb més força
cap a la regió
amazònica*

junt dels petits productors, que practiquen l'agricultura familiar i l'extensió de terres dels quals no supera les 10 ha per explotació, només posseeixen el 3 % del total de les terres censades. Un altre indicador rellevant és el coeficient de Gini que els últims anys ha assolit el 0,872, i 1 n'és la concentració màxima.

Tanmateix, en les relacions de poder, en el sistema d'explotació i de propietat de la terra, han aparegut nous responsables de la desigualtat social estructural que pateix la societat brasilera, vinculats a l'anomenat *agronegoci*. Aquest terme fa referència a un model de producció agrària basat en el monocultiu per a l'abastament de la gran agroindústria, destinat, generalment, a l'exportació, a través de l'aplicació d'un alt nivell tecnològic i de capital. Està representat per grans bancs transnacionals que són, a més a més, els nous emblemes mundials de la propietat privada.

En el marc de la globalització de l'economia capitalista i de les polítiques neoliberals, i amb l'aparició d'amenaques més ben estructurades, el debat actual en el Moviment dels Sense Terra se centra en com fer front a la dinàmica violenta del capital a fi de presentar una alternativa de producció camperola familiar i com establir noves estratègies de lluita de resistència.

**Estudiar i cooperar
per transformar**

A la carretera Belém-Brasília no es veuen muntanyes, només turonets coberts de verds i grocs intensos, i a ambdós costats apareixen nombroses castanyeres a mesura que ens acostem al quilòmetre 19, al terme municipal d'Irituia. Una bandera vermella, desgastada, aclamada i plorada, oneja a la porta de l'assentament Luís Carlos Prestes, comunista militar i polític. Després de dos anys de resistència, un camarada assassinat i diversos tirotejos, van aconse-

guir la terra per produir, produir el seu futur col·lectiu. Part de les infraestructures de l'antiga hisenda està deteriorada, els cal una reforma i l'habilitació de l'espai:

–Per a què? –preguntem.

–Per construir una escola de formació política i tècnica per a l'MST –responen amb orgull els camperols i les camperoles.

En aquesta hisenda ocupada i conquerida, de 1.500 hectàrees de superfície, on vivia una família, ara en viuen quaranta-set. Apareixen de sobte, innocents i alegres, *els sem terrinha*, els nens i les nenes del moviment. Molt aviat es dirigeixen a l'escola per estudiar i aprendre, després passen el temps a la reconstruïda ludoteca per continuar jugant i somiant amb el futur del Brasil. Aquest espai, anteriorment perdut, sord i aïllat, queda convertit en un espai pedagògic, una realitat dialèctica protagonitzada per l'MST del nord de Pará. Aquest projecte ha estat recentment aprovat i en pocs mesos el Centre de Formació Luís Carlos Prestes de l'MST serà apte per a l'acollida de joves i adults per a la seva especialització tècnica i política, necessària per impulsar el futur del Moviment en aquesta regió.

L'any 2003 Entrepobles va iniciar els treballs de cooperació amb l'MST per a la construcció de l'Escola Nacional Florestan Fernandes (ENFF) sembrada i nascuda al municipi de Guararema, a l'estat de Sao Paulo. Es tracta d'una escola de formació política i tècnica especialitzada i d'estudis superiors d'àmbit federal, i que actualment és una referència per a tots els moviments socials d'altres indrets de l'Amèrica Llatina. Així doncs, a Marabá, la segona ciutat més gran al sud de l'estat de Pará, neix la nova ENFF-Amazônia, amb la mateixa filosofia crítica, política, social i humana. El treball formatiu del Moviment dels Sense Terra s'expandeix ara amb més força cap a la regió amazònica. L'objectiu d'aquesta escola és discutir més concretament els desafiaments futurs de l'Amazônia tenint en compte les seves riqueses i la seva diversitat cultural, la defensa del territori i les formes de lluita immersa en la complexitat d'aquest espai. No obstant això, un altre dels objectius d'Entrepobles és acompanyar el creixement d'aquesta escola que amplia i dona continuïtat a la vida, la militància i el compromís de la primera. Inaugurada a l'octubre de 2009, l'ENFF-Amazônia és una escola sense parets, perquè l'escola és a tot arreu.

Foto: Samuel Ortiz

Però la transcendència de les escoles en l'MST és extraordinària. Parem-nos a imaginar un lloc on les cases es converteixen en escoles, on l'escola és la referència principal de la comunitat. Ens referim a l'assentament Palmares II de l'MST al municipi de Parauapebas, a uns 200 km de Marabá, on se situa el centre escolar Educació del Camp més gran del Brasil. En aquesta escola, a més, tenen lloc les assemblees generals, l'organització i la planificació de l'assentament, la resolució de conflictes, i és, en definitiva, la insígnia d'una nova societat. Molt a prop, una altra escola, situada a l'assentament 17 d'Abril, és potser més emblemàtica. En primer lloc, perquè en aquest assentament viuen des de fa

quinze anys els supervivents de la matança ocorreguda el 1996 a Eldorado de Carajás, en què van morir 19 persones, a les quals es podrien sumar les morts, dies després, de dos companys i mig centenar de persones ferides, després de la intervenció armada de la policia militar de l'estat de Pará. A partir de llavors es commemora anualment el dia internacional de la lluita camperola. I, en segon lloc, perquè després d'anys de lluita i de construcció popular, l'assemblea general de l'assentament declararà al final d'aquest mateix any 2010 l'absència d'analfabets a l'assentament 17 d'Abril.

Intercooperació cap a una nova societat: l'MST i Entrepobles

Els projectes d'Entrepobles elaborats amb l'MST es basen en la consolidació de centres educatius i de formació de camperols i camperoles sense terra, així com en la dotació de beques d'estudi, d'acord amb les peticions que suggereix el nostre *partenaire* al Brasil, el mateix MST. Alhora, a Espanya, les nostres tasques, de voluntariat, mantenen els mateixos principis i valors, i corresponen a un treball de sensibilització i de denúncies crítiques públiques sobre la situació del camp al Brasil. També s'organitzen cursos sobre les conseqüències socioeconòmiques i territorials

de l'agronegoci, es debaten les propostes alternatives de l'MST, s'elaboren exposicions i tallers sobre l'educació del camp i la pedagogia de la terra, s'estableixen encontres entre els comitès de suport a l'MST en tot l'Estat espanyol, i així es crea una xarxa de moviments socials alternatius amb l'objectiu d'intentar que la lluita del Moviment dels Sense Terra es conegui i amplii les seves fronteres connectant amb altres moviments afins.

Però, un detall, el treball d'intercooperació amb el Moviment dels Sense Terra traspasa els límits del paper i del mer finançament i assoleix objectius més ambiciosos d'ajuda mútua entre moviments socials amb l'objectiu de continuar contribuint als canvis derivats de l'organització camperola brasilera i amb el compromís de caminar amb noves persones que dignifiquin la qualitat humana en la construcció d'una nova societat internacionalista.

«Contra les idees de la força, la força de les idees.» Florestan Fernandes, sociòleg, polític i activista. ■

alacant@entrepobles.org

*Parem-nos a
imaginar un
lloc on les cases
es converteixen
en escoles,
on l'escola és
la referència
principal de la
comunitat*

On trobar-nos:

DOMICILI SOCIAL: Pl. Ramon Berenguer el Gran 1, 3r 1a · 08002 Barcelona
T. 93 268 33 66 · F. 93 268 49 13 · www.pangea.org/epueblos · info@entrepueblos.org

ANDALUSIA

- C. Blas Infante 4, 8º · 41011 Sevilla
- Colectivo Diamantino García
C. Pozo 12 · 41657 Los Corrales

ARAGÓ

- Ap. 876 · 50080 Saragossa

ASTÚRIES

- Ap. 339 · 33400 Avilés

CASTELLA-LA MANXA

- Ap. 827 · 02080 Albacete

CASTELLA I LLEÓ

- Ap. 2.311 · 09080 Burgos
- Ap. 586 · 37080 Salamanca
- Ap. 534 · 47080 Valladolid
- Ap. 59 · 05480 Candeleda (Àvila)
- C. Punto de Mira 3, ático B
49800 Toro (Zamora)

CATALUNYA

- C. August 21, entl. 1a · 43003 Tarragona
- C. Raiers 13
25500 La Poble de Segur (Lleida)
- Pl. Ramon Berenguer el Gran 1, 3r 1a
08002 Barcelona
- C. de l'Escorxador 19-21
08720 Vilafranca del Penedès

COMUNITAT DE MADRID

- C. Atocha 91, 2º · 28012 Madrid

EUSKAL HERRIA

- C. Lanzagorta etorbidea 25, 1ºC
48860 Zalla (Bizkaia)

GALÍCIA

- Ap. 115 · 36800 Redondela

ILLES BALEARS

- C. Carme 6 · 07701 Maó (Menorca)
- C. Niceto Alcalá Zamora 26 A, 4t B
07013 Palma de Mallorca (Mallorca)

LA RIOJA

- Ap. 1.327 · 26080 Logronyo

PAÍS VALENCIÀ

- C. Gravina 4, 1r esq.
03002 Alacant
- C. Sant Isidre 9 · 03803 Alcoi
- C. Eslava 123 · 03204 Elx
- C. Venezuela 1 · 03610 Petrer
- Paratge Sant Josep. C. Pipa 7
12600 Vall d'Uixó (Castelló)
- C. Cavite 44
46011 Valencia

REGIÓ MURCIANA

- Centro Social La Paz
C. Antonio Abellan s/n · 30006 Múrcia

Aportacions econòmiques

Banc Popular (0075) Oficina (0128) Núm. c.c. (83-0600501829) • Via Laietana 33 · 08003 Barcelona

Entrepobles - BUTLLETA DE SUBSCRIPCIÓ

Sol·licitud d'ingrés com a soci/sòcia

Nom i cognoms

NIF*

Data de naixement

Adreça

C.P. Població

Telèfon Professió

Correu electrònic

Quota:

Entrepobles recomana fixar-la en el 0,7% del salari.

Les quotes s'incrementaran anualment segons l'IPC.

Quota anual 67 € o €

Ordre de pagament per a l'entitat bancària

Banc / Caixa

CODI COMPTE CORRENT (C.C.C.)			
ENTITAT	SUCURSAL	D.C.	NÚM. DE COMPTE

Sol·licito que fins nou avís, carreguin al meu compte o llibreta els rebuts que periòdicament els presentarà a nom meu **Entrepobles**

Nom i cognoms

Adreça

C.P. Població

Firma

*NIF imprescindible per a desgravament en l'IRPF.

Avis legal: De conformitat amb el que estableix la llei orgànica 15/1999, de 13 de Desembre, de protecció de dades de caràcter personal, i la Llei 34/2002, d'11 de juliol, de serveis de la societat de la informació i de comerç electrònic, l'Associació Entrepobles/Entrepobles/Entrepobos/Heriarte garanteix la confidencialitat i seguretat en el tractament de les dades de caràcter personal, necessaris per poder formalitzar la inscripció com a soci/a. Es pot exercir el dret d'accés, rectificació, cancel·lació i oposició mitjançant un correu electrònic a la bústia info@entrepueblos.org o per mitjà d'un escrit a: Associació Entrepobles - Plaza Ramón Berenguer El Gran 1, 3r 1a. 08002 Barcelona.